

GRINDSTONE

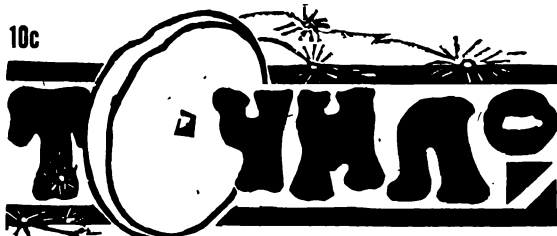
CANADA'S UKRAINIAN
NATIONAL MAGAZINE

ЖУРНАЛ НАУКИ
ЗДОРОВ'Я І ВЕСЕЛОСТІ
ESTABLISHED 1919
FROMIN PUBLICATION

Ч. 7. Рік 14. Липень,
Vol. XIV. No. 7. July 1943

TOCHYLO PUBLISHING CO.
633 Selkirk Ave. Winnipeg, Canada

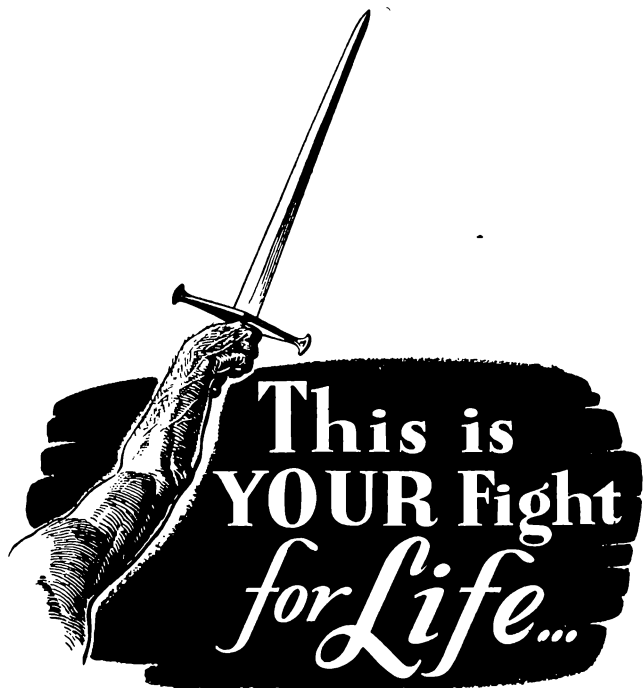
10c

ОДИНОКИЙ ЖУРНАЛ ЗДОРОВ'Я І ВЕСЕЛОСТІ.

За "Точило" все треба платити наперед. Передплата в Канаді і Америці на один рік лише dollar і пів.

ЦЕ ВАША БОРОТЬБА ЗА ЖИТТЯ...

ЯК ХОЧЕМО БУТИ ВІЛЬНІ
СВОЇ ПРАВА МАТИ,

ТО МУСИМО ТІ ПРАВА
МЕЧЕМ ЗАХИЩАТИ.

**How too can SERVE-
by SAVING!**

**BUY
WAR SAVINGS
CERTIFICATES**

● **НЕ СИДИТЬ НА ПЕЧІ.** — Будьте діяльними! Продавайте славіє смішні "Точили". Висміюйте, а зими і літа, кожну! Творить сміх, веселість, дає здоров'я! Нехай ніде не буде ні одного українця без веселості!
Tochylo Publ. Co., 623 Selkirk, Winnipeg.

ПОТІСНО сторонників, аптків, агентів і продавців, продавати журнал "То-чило" і книжки в кожній місцевості!

ВОСЬМЕ ЧУДО СВИТА. Вірте, правдою є, що коли б "Точило" мало ті всі гроші, які йому добрі люди залишили, то могло б виходити на 1000 сторінок кожного дня, стало. Ану, всі дошкинки відгукніться, а буде восьме чудо світа! Майте задегість негідно! Ви вже повинні знати, що за "Точило" треба платити наперед!

● **ШПИТАЛЯМ** в Канаді, до кожної бібліотеки вислаємо "Точило" даром. Впочинайтеся!

ДИВЧАТА! ЖЕНЩИНИ! За гарними добрими й дешевими сукоками, панчохами, і т. д. заходіть до нас. Також вислаємо на кожному. Пишіть!
Durban's Style Shop, 887 Selkirk, Wpn.

● **РОБИТЬ** від 50 до 500 доларів кожного місяця в себе вдома на своїй землі. За \$1000 тепер відстаєте українську книжку, а якій є почування як пекати і продавати новий рід рослини для дам, на який всі і всюди є великий попит. Поплатіть за заняття як пекання пшениці. Цю роботу можете пекати вдома, не робить ризикує ви є. Майте стаде, полатіть за заняття на ціле життя! Ціна \$1000.
Mara Books - Novelties, 3681-B, Winnipeg

ДЕ нема порядку, успіху не буде.

IF YOU DO NOT FIND WHAT YOU WANT why not advertise? Our low rate of 2c a word makes that possible.

"ТОЧИЛО"—одинокий український ілюстрований журнал Гунору та Сатни в Канаді і в Америці. Вважає в покровині кожного місяця. Видавництво "Точило" в своїй головній офісі і роботі під числом 623 Selkirk Ave. у Вінніпегу, Манітоба, Канада. Редактор С. М. Дорошук, замешкалий під числом 591 Selkirk Ave. у Вінніпегу. Платити на рік в Канаді і Америці вносять лише \$1.50; на пів року 85¢; Поодинокі число 10 центів. Дописей не звертається. За оголошення редакція не відповідає. Імен не виваляє. Бездозволу Видавництва нічого не пильно передувковувати. ВСІ позва застерезити. ЗАРЕГІСТРОВАНІ 1930 р.

ORNDORF (TOCHYLO)—(Registered under the Manitoba Newspaper Act.) The only Ukrainian Illustrated Monthly Magazine of Humor and Satire in Canada and United States. Printed and published by the Tochylo Publishing Co. at its Head Office and place of business—623 Selkirk Ave., in the City of Winnipeg, in the Province of Manitoba. — Subscription in Canada, abroad per year \$1.50; half yearly 85c. Single copy 10c. — The Best Sales and Advertising Medium among Ukrainians in Canada and U.S.A. All Rights Reserved. Copyright, 1930 by Tochylo Publishing Co. S. M. Doroshuk, Editor, residing at 591 Selkirk Ave., Winnipeg

TOCHYLO PUBL. Co. 623 SELKIRK AVE., WINNIPEG, MAN. CANADA

● **ХТО** не думає, або не хоче платити за "Точило", то нехай його не бере,— бо не хочемо потому мати судові тяганини з такими людьми, що люблять кривду свого веселого Видавництва.

● **КОЛИ** ХОРІ, пишуть за порадою, або уділяємо даром. Одиноко українське заведення на ваших услугах.
St. Andrews Supply, 3681-B, Winnipeg, Man.

● **ХОЧЕТЕ** ПУКНУТИ— від сміху? Хочете коначись по землі 8 літ від реготу, то ще нині замовте собі — книжку під назвою: "ДОЗІН ГО-ЛИХ" за 15ц. А другу— "СТАРІЯ КАВАЛІР" за 15ц — в "Точило".

● **ВСІ** РАЗОМ присилайте власно ви двади веселі вірші, жарти, оповідання, поезії, пригоди, комедії, рисунки, казки, сатиру, байки, новелі, повісті, пісні українські і англійські, загадки, вітанні, розвідки, драми, монолози, діалози, дітчи предствалення, переклади і все що маєте а ми видамо книжкою а... дс. і заплатимо.
Promin Publ. Co., 623 Selkirk Ave., Winnipeg

● **СТАРІ** МАРКИ — Кожний дістає листи, а на листів є тужити марки. Ці марки мають цартість, не кидайте їх а заховайте разом з конвертою, або відоріть марок разом з конвертом, (не відірвайте самого), і виснайте їх на пошиту адресу.

Є люди, що такі марки купують для забавки, і на перепродаж. Часом трапляються рідкі марки, яких марк випущено в обіг, і часто такий рідкий марок приносить кілька доларів, а то й кілька тисяч доларів. Додає з марок призначений на закуплю повний для вояків. Шліть до: I. O. D. E. Donalds Bidg., Winnipeg, Man.

● **ШАДІТЬ:** алюмінієві, бляшанні а-бо олов'яні обгортки з тютюну, з цим гаретком, з цюколяд, з пачок чаю, а-бо з чого іншого — для воєнних кі-лей або на поміч діточого Шпита-ля. Коли вже маєте трохи, то виснайте на пошиту адресу: Дохід йде на багаторідні цілі:
McKinnon Outfit Trading Post,
274 Main St., Winnipeg, Man.

ПРИМІРНИЙ ГРІШНИК

Я є грішник винуватий,
"Точило" читаю,
По еусідах за ним ляжу.
Бо свого немаю.

Але цього бачо не буде,
Нині прирікаю,
І в шй хвилі за "Точило"
Гроші посилаю!

Коли б кожний от та зробив.
То було б всім милу.
Бо що тижня всі читали б
ВЕЛИКЕ "ТОЧИЛО!"

ДРУКАРНЯ "ПРОМІНЬ"

● **Виконує** всякі друки на прови-що найдешевше і скоро доручує:— Статуті, Членські і братські книжочки, афіші, —летючки, білета, ко-верти, базарові тикета, нагородні листи, запрошення, бізнесові картки, музичні ноти, стижки, листи, книжки, календарі і пр. Підержуєть О-диноко просітьте Видавництво а Канаді і шліть все, що маєте до друку до незалежного Видавництва: **PROMIN PUBLISHING COMPANY**
623 Selkirk Ave.; Winnipeg, Man.

● **ДОБРА** в Канаді і Америці не бу-ває так довго, як одно "Точило" бу-дуть читати 5 або 20 людей. Кож-ний повинен мати своє власне То-чи!

—"Точило" на рік в Канаді і для А-мерики та Бразилії коштує \$1.50

—Присилайте адреси своїх знайомих а ми вишлемо ім оказове "Точило".

—Стайте членом Товариства Вільного Слово "Кузня" дописуєте що хочете до "Точиля" через ший рік. Щорічна вклада лише 1 доларя.

—За зміну адреси числимо 10 цент.

—На кредит "Точило" нікому не виснається. За "Точило" все треба платити наперед.

—Не вільно терати або замазувати ні-че-я і адрес на каліпці "То-чи-ля", бо тоді редакція не знає від ко-го "Точило" завернулося й не знає кого виснажити з листів.

—Безіменних дописей не містяться.

—Наш клич: Настя понав все!

—Хто "Точило" не читас,
Дуже сумний виглядає.

ВАЖНЕ!

—Щоб мард вічно був нічим, нічо-го не знав, був безсилним і вічним полкаником у пррх народів,— то вить його чужою мовою або не вить нічого. —Борис Гринченко

ХОЧЕМО УСЕ МАТИ,
І ВСЕ МИ БИ МАЛИ,
КОЛИ Б ПРО ТЕ, ЩО ХОЧЕМ,
ВСІ ШИРО ПОДАЛИ.—С.М.Д.

● **ТИКЕТИ** на ролях, можете ді-стати в нас, всякого рода, а до-їмня вашого товариства, відповіди для ваших потреб. Тикета нумеро-вані, передьбавши, легко відірвувати-ся. Колорні: сині, білі, рожеві, зеле-ні, жовті. За \$1000 \$1.50; 2000 листе за \$2.75; 5000 за \$4.75. Замовляйте!
Promin Publ. Co., 623 Selkirk Ave., Winnipeg

БЕЗЛАДДЯ В ЄВРОПІ

Війна шаліє... за спокоєм, що має настати по цій війні. Мільйони людей, різних народів, будуть в розпучі, виснажені, голодні. Державних урядів не буде, і, в день перемир'я не буде з ким робити мир.

Нині ще держать порядком військові наставники, але й ці зникнуть з браком поживи. Здушені народи розлетяться на дрібні громади. Цілий суспільний і економічний лад розпадеться на дубні кусні.

По минувшій світовій війні було страшне знищення. Класова взаємність, вартість маєтку, громадська власть стали безвартинними. У безладі для всіх настала крайня нужда.

Нинішня війна є ще гірше страшною, деструктивною, бо Нацисти заводять свій лад по цілій Європі — розстрілами. Хотяй і вони пропадуть, то в Європі не залишиться нічого. Люди не стерплять наїзду і насильства. Вони вимордують всіх німецьких наїздників, поліцію.

Між людьми є подостатком всякого дрібного зброї, пістолів ножів і т. п. Вони будуть нападати на своїх гнобителів, наїздників і чинитимуть всякі саботажі, пімсту.

Тепер розпроділюють поживу для всіх. Але, як не стане верхової влади, уряду, то хто достарчить поживу місточкам і містам? І чи буде де яка пожива? Нині склепи вже не мають що продавати. Нема поживи, ні палива. Нема соли, нафти, сірників, мила ниток, полотна, матерії, обу, нічого немає. Бо, те що було, зужилося, розлетілося. Навіть баняка не буде, бо весь метал зужитий на війсьну зброю.

Рільники не доставляють нічого на ринок. Жінки дармо чекають з кошиками по ярмарках. Хоч є за що купити, то нема що купувати. Тисячі людей збиваються на залізничних двірках, ідучи ніби десь у краще місце. Та мало хто з них купує білети, лише очікують чогось, прибиті на дусі й зморені голодом. Це звичайні сьогочасні явища в Європі. Та навіть переїхати у друге місце є неможливо, бо вся транспортнація (перевіз) перестала існувати. Поїзди не переїзджають так часто як колись; не оплачується, а ті, що ще деколи є чинними то їдуть не скорше як шість миль на годину, стають по дорозі й палять в паровім возі — дровами, бо вугілля вже давно немає.

З міста голодні робітники розбігаються по селах, за поживою, та нічого не може купити за гроші. Бо гроші в людей тепер стали безвартинними. В людей в Європі, а головню в селян — мають вартість не гроші, але дійсні річі, як пилка, сокира, шмаття і т. п. За такі річі, то ще можна набути по селах ячмінної муки, яєць, тощо.

З розпадом місцевих урядів, ціни підуть неімовірно вгору. Заробіток не дорівняє життєвого запотребування; настають страйки і безладдя.

Наставлені німцями уряди по різних країнах не мають грошей. У Берліні також нема грошей. Отже, ні грошей, ні товарів. Друкують більше їх у Берліні, та й більше по різних місцевостях для услуги людей, та це все має свій сумний кінець. Такий порядок, творить ще більше безладдя.

В день перемир'я вартість маєтку, зникне. Люди в Європі будуть посідати лише свою фізичну силу і будуть боронити свої останні посілости. Право власности вивітріє. Якщо були які заборони, то всі опинились в Берліні для вигнання наїської війни, але, як Нацисти програють, то все пропаде. Всякі заборони траплять вартість нарівні з грішми.

Всі сирівці є зужиті для військових цілей. Для запотребовань людей не буде що виробляти, а тим більше, що доставка спараліжована; фабрики будуть в більшій мірі стояти пустою. Якщо деяка витворить які річі, то ціни прямо будуть недоступні. Не буде їх кому продати, ані кому купити, бо не буде за що. Особиста торгівля буде вбивати одна другу, бо кожний буде старатись щоб його місцева фабрика животіла перша. А фабрик буде таких дуже мало, бо фабрики залежать на сировцях, як пшениця, вугілля, електрична сила, метал, газоліна, дерево, гума, части машинерії, алкоголь і тисячі других сировців.

По війні буде багато скритої зброї, яку Гестапо тепер не в силі відкрити. Цю зброю зужують голодні селяне, міщане і повернувші воювати. Настають різні громади зі своїми урядами, і кожний уряд захоче бути першим. Патріотичні армії будуть нищити одні других за самовладу, за кусок землі, і т. п.

Кримінальники будуть мати жниво. Рабунки будуть безмірні, одні других будуть нападати, грабувати, здирати, щоб жити й одягнутися. Люди в ночі будуть боятися йти вулицею.

В день перемиря в Європі буде поверх 10 мільйонів бездомних, повернувшись зі заслання. Залізні двірці, поїзди, дороги, всі будуть переповнені людьми з манатками і дітьми і настане крадіж. щоб заспокоїти голод. Поліція ніяка не зробить порядку. Сила аліантів також мало що допоможуть, бо не зможуть бути всюди нараз. А повернувши до своїх домівок — розчаруються, коли побачать, що їх власна хата, маєток, є в посіданню когось іншого. Отже вбивства й мордерства будуть звичайним явищем.

В таких безладі буде потрібно поверх 15 мільйонів людей, щоб розбріли малесенькі армії голодних, та завели якийсь лад. Європа не буде мати праці для тих всіх мільйонів по війні. Повернувши армії з війни будуть оперувати на свою власну руку без проводирів. Вони будуть вандрувати всюди по краю безцільно, гонені голодом, і будуть грабити що їм попаде під руки.

Мир по цій війні — це буде мільйони разів гірше пекло ніж сама ця війна. В таких хаосі і найсильніша держава в світі не зможе завести порядку. Багато часу забере, щоб пізнати що мають робити, а ще більше часу — на засоби, яких треба буде для привернення повоєнного спокою. По війні всі питатимуть, що їсти, де роздобути поживи? Бо ще до цієї війни, то люди були більше ніж пів-голодні в Європі. Поки ще були які прависильні уряди, то люди були певні

своєї пайки розподіленої поживи, а по цій війні таких урядів не стане, не буде; вони зникнуть в загальнім безладдю, голоді, холоді і нужді.

Голод, бездомність і нужда позбавить всіх здорового розуму. Люди почнуть думати про поживу, ніщо більше. З цього повстане загальна галюцинація, привиди й божевілля роспуки. А це гірше знесилює людей як надмірна фізична праця. Людність пічне від дана мира страшно голодувати, терпіти; стане нервовою й крайню розстроєною. А нема нічого страшнішого, убійчого, як голодна юрба. Люди в такому стані не мають розсудку, стають звірсько-дикі, нестримні, наче гураган, що нищить все перед собою, щоб лише здобути кусок хліба.

Війна, це є божевілля. Війна понизила мільйони помешкань, фабрик, залісниців, пристань, домів. Більйони долярів у цім знищенню людської праці пішло з димом. Коні, худоба, кури, свині, збіжжа, все пішло з війською. Забере десятки років закім рільничі роздобудуть те все наново. Земля понижена, рільничі знаряди понижені, поіржавлені; — землю нема чим управляти, ні чим гноїти, щоб родила. Стільки то вплине часу закім приведуть землю і знаряддя до порядку! Сади занедбані, понижені.

Фабрики по війні в Європі не зможуть навіть частини, випродувати чого потрібно, бо буде великий брак сировини. Ну, а стільки буде всякого іншого клопоту, то аж страшно подумати. Недоживлення знищить духову силу людей. Много не схоче животіти.

Кому весілля, а курці смерть.

ГРОВА ДОШКА

РОЗСЕРДИЛАСЬ ЖІНКА ДУЖЕ,
ЩО ЇЙ НУДНО ЖИТИ, —
БО МУЖ Ї БІЛЬШ НЕ ХОЧЕ
ДО СЕРЦЯ ТУЛИТИ...

ПЕРШ БУВАЛО ОБИМАЄ,
ВЕСЕЛО ВОРКОЧЕ;
ТЕПЕР ТОГО ВЖЕ НЕМАЄ,
ПЕСТИТИ. НЕ ХОЧЕ....

ОТ РАЗ ВОНА ЙОМУ КАЖЕ:
— КОЛИСЬ ТИ БУВ МЕДОМ,
А ТЕПЕР ТИ ЗАМЕРЗ ЦІЛИЙ,
І ЗРОБИВСЯ ЛЕДОМ!

СТОРОНА 4

ВЖЕ НЕ ГРІЄШ, ЯК БУВАЛО,
ЩИРО НЕ КОХАЄШ,
НАВІТЬ ЧАСТО МЕНЕ САМУ
У ДОМА ЛИШАЄШ.

А КОЛИСЬ, ТО ТИ ЗА МНОЮ,
УСЮДИ ГАНЯВСЯ,
І ДО ГРОВОГО ДОШКИ
ПАЛКО ЛЮБИТЬ КЛЯВСЯ...

— ТА ТО ПРАВДА! — МУЖ ЇЙ КАЖЕ,
АЛЕ ХТО МІГ ЗНАТИ,
ЩО ПРИЙДЕТЬСЯ АЖ ТАК ДОВГО —
НА ДОШКУ ЧЕКАТИ. — С.М.Д.

КРАТИ

ЗЕНЬО:— Тату, чому в банку є кра-
ти на вікнах?

Тато:— Мабуть тому, щоб директо-
ри поволенки привикали.

З ПРИГОД БУЛЬКИ

Стрільця Бульку приділили до кінно-
ти. і вчать їздити на коні.

— Чвалом! — крикнув вістун і цвякнув
батоном. Кінь підтрясає, Булька зсува-
ється поволи аж до хвоста й злітає на
землю.

— Сідайте ще раз, — гукає вістун, —
і дивіться, знову не упадете.

— А що зробити, як кінь скінчиться?
— питає Булька.

ДО ВЕЛИКИХ ДІЛ

Жінки дають мущинам натхнення до
творення великих річей, але перешкод-
жують їм їх виконати.

НА ТОРЗІ

— Пощо ви, тату, так довго обмацу-
єте корову?

— Бо хочу купити.

— А, то наш дяк також хоче купити
нашу маму?

ПОЗАГРОВОВЕ ЖИТТЯ

Професор Омікрон кладе цвіти на
гробі приятеля.

— На сусідньому гробі якийсь старший
пан кладе старославянським звичаєм та-
рілку з кутею. Професор Омікрон питає
іронічно:

— Коли думаєте прийде померший їсти
кутю?

— Тоді, коли ваш приятель прийде па-
хати цвіти, — відповідає з усмішкою ста-
рий пан.

ПОХОДЖЕННЯ ЗЛА

— Від жінок походить усяке зло, —
каже зітхаючи чоловік.

— Слушно, — усміхається жінка, — бо
і ви мущини походите від нас.

Жінки не хочуть щоб їх розуміти,
тільки кохати.

ОДИНОКИЙ ВИХІД

— То правда, що твоя наречена дуже
багата, але також дуже вимагаюча. Бу-
деш змушений перестати курити й пити.

— Так, це правда. Але як я не оже-
нюсь з нею, то буду примушений пере-
стати їсти.

АНГЕЛ

— Ваша дочка, то правдивий ангел.

— Що з того, коли ніякий чорт не хо-
че взяти її за жінку.

ГРИЗОТА

— Відколи я оженився, від тоді маю
гризоту.

— Яку?

— Та, що я оженився.

ШЛЮБ

Пан молодий — (трохи підпитий) —
присягає:

Я — а хтож?

Беру — а шож?

Собі — а комуж?

Тебе — а когоч?

За жінку — ну та певно!

НАШІ ДІТИ

Сімлітний синок приходить до хати
страшно заболочений.

— Бійся Бога, шож ти зробив? — пи-
тається мама.

— Я впав у болото...

— В твоїх нових споденьках?

— Так, мамусю, як я падав, то не мав
часу їх скидати.

МЕДИЦИНА

Двох лікарів перехвалюються широ-
кою практикою.

— Один каже: Минувшої ночі я п'ять
разів мусів вставати з ліжка!

— Другий лікар: Ов, то у вас такі є
блотиці?

ШТУКА

— Чи знаєте тайну довгого життя?
Кажуть, що треба їсти дві цибулі денно,
щоб довго жити.

— Добре, але скажіть мені, як можна
рівночасно їсти цибулю й задержати це
в тайні?

ЩИРИЙ

— Знаєш, Іване, ти мав дуже дурну мі-
ну тоді як просив, щоб я була твоєю дру-
жиною.

— То ще нічого в порівнанні з тим, я-
кий я був дійсно дурний, що це зробив.

ПЕРЕКОНАВ

— Чи та ріка є дуже глибока?

— Ні, де там — бачиш, що качкам во-
да сягає ледви по живіт?

ФЕРІ

Настали дні теплі, млісні,
Хочеться маслянки!
Серце рветься з нудьги, з туги
До якоїсь Ганьки.

В голові пусто й порожно,
Хоч свищи в ній і сядь;
Хочеться ходити як Адам,
Мати Ганьку і сад.

І з нею то, все водитись,
В лісах проживати,
І забути всі клопоти,
І спокій десь мати...

Грошей нема на ферії,
Пусті любі мрії!
А тут так хочеться дуже,
Аж душа боліє...

Гарячі дні!... Всі надії
Звелися нінащо, —
Поїхати на ферії,
Я не маю защо.

МЕДИЦИНА

— Знаєш, лікар заборонив мій жінці варити.

— Що вона хора?

— Вона ні, але я.

ПРИРОДНА ПРИЧИНА

Малого Івася питає учитель: "Івасю, чому риба німа?"

Івась підсміхаючись: "Пане учителю, спробуйте — заговорить ви хоч раз під водою!"

КАРА КОНЯЦЬ

Жидові трапилося виїхати десь за місто ледяною кониною. Що він її бе, не міг доїхати! Нарешті випряг коняку, привязав ззаду візка, бере і сам тягне візок, і каже:

"Не хтілось їхати, тепер іди пішки!"

ЛІКАРСЬКА ПОРАДА

— Пане доктор! — питає на дорозі стрівши знакового лікаря: — Чи не порадилиб ви мені щось на кашель?

Лікар: Але-ж з приємністю! Отворить рот, зажмурить очі й дихайте глибоко.

По хвилі отвиріає очі пацієнт, дивить-ся, а лікаря немає, лише він сам з роззявленим ротом стоїть серед дороги.

СТОРОНА 6

ВІН ПЕВНИЙ

ПАЦІЄНТ: Пане доктор, чи ви певні, що я подужаю? Я чув, що лікарі ставлять іноді фальшиву діагнозу і лічать пацієнтів на запалення легенів, а вони вмирають на тиф.

ЛІКАР: Вас мильно поінформували, добродію. Коли я лікую чоловіка на запалення легенів, то він і вмирає на запалення легенів.

У РІЗНИКА

— Пане, тими котлетами, які ви мені вчора дали, було б можна підзолувати черевики!

— Чому ж ви того не зробили?

— Бо цвяхи не хотіли перелізти.

В КРАМНИЦІ

— Пані добродійко, ви повинні рішучо вибрати оту блакитну суконку — вона так підходить до вашого блілого личка..

— Але ж, я не бліда, тільки перестрашена вашими цінами..

ДВА СВІТИ

— Ви мене сьогодні цілуєте, а вчора ви казали Марусі, що вона ваш цілий світ.

— Ну так, але є той і тамтой світ.

НЕ ВІРІТЬ У ПЕКЛО

Микита не вірить у пекло. Микита жие зі своєю жінкою, Явдохю. Явдохя є дуже сварлива, самолюбна, писката. Микита не може уявити собі, що десь може бути гірше пекло.

ЖІНКИ

— Мій жінці впало в око зерно піску. Подумай, я мусів піти до лікаря і заплатив десять долярів.

Товариш зїтхає:

— Мій жінці впав в око сілковт. Подумай, я мусів піти до Годсон Бей і заплатив чотириста долярів.

КОЛОМИЙКА

Як не дають тобі спати
Блощиці і бліхи,
То бери їх на "Точило"
І шуруй потрохи!

Ти Мариня, — я Мариня,
Обі ми Марині,
Як не купим ми "Точила",
То ми не газдині.

ВАСИЛЬ СТАВНИЧКА
ПОДОРОЖ НА МАРС

ТЯГ 5.

Ми летіли яку тисячу миль у бік, а потім знову до гори. Летимо й летимо. Нічого не видно, ані зізд, ані Марса, тільки трошки місяця, що вже мав заходити.

Ану, повернім на місяць, — кажу. А мій товариш послухний каже:

— Вже знову починаєш нової коломийки? Та ж нашою ціллю є Марс, а не Місяць.

А я кажу: слухай, подорозі добре поступити; приглянемося хто там живе, і чи є там які молодіці. Бо, як залетимо на Марс, то може й на нім прийдець вікувати. А так, хоч розглянемо Вселенну...

— Слухай, — каже мій товариш, — ми як зачемо всюди крутитися, то ніде не будемо. Це не є земля, що дебудь осядеш. Це є воздух! Не стане гезу, тай бакса! На землі й кіними потягнеш аропляна, а тут не туди, небоже. А ця наша подорож то така, як то кажуть: "шукаємо пітра в полі". Динися, що летимо й нічого не бачимо! Вже й ароплян не рахує добре милі, і хто знає де ми є тепер? Не додавай мені страху. Я сам знаю. От говоримо, спречаємось, а ароплян летить, воздуху не бракує.

Правда, воздуху є досить, але не такий чистий. Між зіздами то цей воздух наче за горло щіпав. А товариш каже:

— "Ай беч-чу", що летимо на нн Марс! А ти по чім знаєш? — питаю цікаво. А він каже:

— Та пізнаю по цім воздуху. Видно, що там є дуже багато фабрик і дими з них аж тут доходяць, і гез, — то́му цей воздух душить. Коби ми лише залетіли.

Влетіли ми щось чотири тисячі миль а гезу дуже мало пішло, бо в цім воздуху то прорелер має в що заператися. По дорозі здигаємо малі планети, величини одного акра і більше. Ми їх виминали й летіли просто й все до гори.

Коли ми вже влетіли шість тисяч миль, то щось зачорнілось в далечині. От за якої пів години ми вже там, — але заступило те чорне нам дорогу.

— Може це Марс? — питає товариш. Але, як він такий великий як наша земля, то як дістанемо на верх? Він тоді скрутив аропляном попід тоту чорну точку й летимо просто на захід. Ми летіли більше як годину, закім долетіли до краю. Потім ми летіли більше як 450 миль вгору, закім подибали верх. На верху кажу:

Не летім низько, бо тут можуть бути високі гори або комини. Це не є така планета, як та, з котрої ми вилетіли. Бачиш, які дими? Навіть гуркіт чути! Що ж тепер нам робити, якби це був справді Марс?.... Виглядає, що наші вчені на землі не помилилися, що є Марс. А може це яка інша планета? Хто знає? На землі то всі краї знані, і всі мають получення і кооперує одна держава з другою. Хоч мова ріжниться, то на це є переводчинки, і розуміють себе. А тут хто знає який лад?

Летимо й летимо. Товариш каже:

— Що буде, то буде, — треба спускатися на долину. Ми спустились нище й приглядаємося де нам осісти. Як тут справді є яка культура, то якось розмовимося, хоч на миги. Летимо блище землі, а там якесь місто. Шість тисяч стіп від землі вже були такі високі будинки. Летимо на рівні з ними. Нас збирає страх. Як тут такі високі будинки, то видно що ця культура побиває нашу, бо в нас на землі то нема таких високих будинків. Навіть у Нью Йорку нема їх.

Летім гень за місто й там осядьмо. Підчас лету нас-зачали слідити. Як ми осіли, то зараз поприїздили до нас люди якимись басами, чи то великими гарами, але на однім колесі. Нас це дуже здивувало. Правда, колесо під кожним автобусом було сильне, а при боках ті автобуси мали крила, які певно держали їх у рівновазі. Відразу можна пізнати,

що тут є більша техніка, як у нас на землі.

Ми повилазили з аропляна. До нас зараз приступив один чудово вбраний, щось в роді, як то в нас малювали святого Юрія. Приступив і почав про щось питати нас. Питання було, але можна було пізнати, що було людяне. Його слова не давали нам страху, і ми не мали жадного страху. Ми показали руками, що не розуміємо їхньої мови. Тоді він кивнув на нас щоб ми сідали в їх автобус.

Ми залізли до середини і сіли на дуже мягку лавку. Один з них керував автобусом і сидів на переді, і потискав гузик. Боже! — як той автобус скоро гонив з нами, то ми ще так скоро ні на чім не їхали в своїм житті. Нам було дивно, що автобус їхав так легко і рівно, що навіть не пізнали що він на однім колесі. Ми їхали містом, де не було видно нічого, крім велитенських гарних будинків.

Завезли нас до корту, чи до свого бюро. Краса не доописання. Підлога вся золота. Урядник малого росту сидів на підвищенню, але голова в нього, була дуже велика, очі малі, і як щось говорить то трошки прижмурується, ніби вичитує щось з чоловіка. Зараз там нас записали і забрали з собою.

Ведуть нас десь кудись. Нарешті заходимо до середини. Оглядаємося, а то реставрант, прекрасно удекорований, а замість музики — співають птахи, — не так, як у нас канарки цвірінькають, але ці птахи то співають наче люди. Що за чудовий спів! Голоси чисті, милі, дзвінкі, кришталіні, нема ні одного хрипливого голосу. А у нас на землі, то є такі співаки, що як заспіває, то аж в жовудку дре, як заричить. А тут спів душі милий.

По співі птахів виходить маленька звіринка, щось в роді нашої малпи. Виходить вона на екран і гуляє всякого рода танці, але так майстерно, що битве Авраменка. По танцях робить гімнастику, ходить по мотузці, скаче на другий мотуз, і то ногами, до гори лапає другий мотуз. От чудо акробатичне! Ми оба задивились і забули де ми є.

Аж тут нараз кладуть перед нас їду. З чого та їда складається, ми не знаю, але на землі такої ніколи не їв. Тоді я кажу до свого товариша:

Це мусить бути Марс, бо вищої культури ми ніде не здибали в світі. Хто чув

щоб птиці так співали як люди? Дивися, як чудесно умеблований цей реставрант! Дивися, як вони трактують подорожніх! Зараз завели нас до реставранту, а в нас поліція веде до корту й засипають людину дурними питаннями аж слабій чоловік чується. А тут записали нас і гостей!

— Не кажи гоц завчасу, може й тут будуть допитувати нас, — каже товариш. Я знаю, що вони прийдуть оглядати наш ароплян. Ми добре попоїли. Надходить якийсь урядник, ци поліцаї і веде нас до якогось бюро, де вже чекала нас урядова рада. А мій товариш каже:

— От маєш Марс! Як зачнуть нас водити, то хто знає де заведуть. Тоді я кажу:

Дивись готовому! Коби дізнатися де є досить газоліни. Але ту й не так легко взяти гезу. Це не та планета де ми були, де ніхто не перечив, що хто робить, звідки й чого приїхали.

— Дивись, як нас пильнують! Хто знає що вони знами і з нашим аропляном зроблять.

Завели нас до урядової ради і сказали нам сідати. Хоч казали, то ми не розуміли, але якийсь приступив і показав на крісла. Видно, що мають до нас пошану. Тоді один приступив до нас і говорить. Ми оба витріщили очі й дивимося, бо нічого не розуміємо. А вони може собі думають, що ми не хочемо говорити. А може вони думають що всі розуміють їх мову. Потім ще раз заговорив до нас остріше.

Я тоді показав йому язик і пальцем показав на язик, що ми не розуміємо. А мій товариш як спіне за руку й каже:

— Не показуй язика, бо подумають що ми кривимося їм.

Та вони скорі порозуміли що ми не розуміємо їх мови й всімхнулися. А я собі подумав, — ади, і тут вміють сміятися. Вони певно хотіли щось питати нас, та видять що не розуміємо. Тож лишив він нас і почали щось між собою говорити. Ми сидимо й прислухаємося їх мові, і думаємо, до якої мови на світі їх мова подібна, то ніяк не могли порівняти. Але щось до німецької, подібна, або до мадярської, вже кінчили словом "тудом".

Нарешті встав один, говорить і потиснув гузик. Зараз приїхав автобус з одним колесом, всіли вони і забрали нас зі собою. Шофер потис гузик і відразу

Іде без переміни трибів, як то в гарі, що перше беруть на "низький", потім середній, а потім на скорий триб. Де нас ве-зуть, то не знаємо. Дивимось, а ми за кілька хвилин вже є коло свого аропляна.

Вилізли ми з автобуса. Тоді один показує рукою, щоб ми лізли до аропляна. Ми залізли в ароплян і думаємо що то вони кажуть нам летіти звідки прилетіли. А я кажу:

А що тепер зробимо? Та-ж у нас нема газоліни, От десь осядемо й пропадемо. Я це говорю до свого товариша, — дивлюсь — а вони й собі лізуть в ароплян. Я думаю собі, то ще не так воно зле. А було їх чотирих, крім нас. Всіли вони й показують рукою, щоб летіти. Видно було, що ароплян у них новина. Тоді я кажу:

Попривязуй їх до сидження, а вгорі будемо з ними робити що захочемо; най знають, що ми щось знаємо! Мій товариш як рушив аропляном, то один з них аж охнув. Як він охнув, то мені аж дивно стало, бо й ми також охкаєм, як щось раптово станеться. Видно, що людська натура подібна.

Летимо просто в гору, Дивлюсь а вони тримаються руками один другого. Коли вже ароплян був яких тисячу стіп вгорі, я показав щоб подивились в долину.. А вони як глянули, то аж очі зажмурили. А я тоді кажу:

Ану, лети вдоліну і перевертайся аропляном. Мій товариш як почав перекинькатися вгорі аропляном, то я аж сам настрашився. Як він почав летіти рівно й вдоліну — я глянув на тих Марсіянів, що вони роблять. Дивлюсь, а вони витягли папір і щось пишуть. А я кажу до товариша:

Ану, чи не засудять нас на смерть за що штуку?

Ми осіли на землю. Тоді один приступив до мого товариша й вдарив його по плечі і сказав:

— Гарамара! — і зараз виняв з кишені якусь коробочку, втворив і потиснув маленький гузик, то зараз приїхав автобус. Забрали нас і повезли до якоїсь величезної салі, сті рази більша як Авдиторіум у Вінніпегу. При вході потиснув гузик коло слупа. Дивлюсь, а головна брама втворюється. Почали сходитися Марсіяне, так скоро, що за п'ять минут сая вже була повна.

Що це за нарід? — подумав я, — що

за потисненням гузика так скоро сходяться. А у нас на землі то подають про сходини в часописях місяць наперед, розносять летючки, проголошують по церквах, дають знати тиждень наперед, друкують почтівки, висилають і дають знати коли будуть збори. А коли збори заголошені на восьму годину, то зійдеться пару людей аж коло десятої. Бесідники бачать, що нема з ким говорити — відкладають збори на другий раз — і розхоляться з нічим.

Дивно, що урядник раз потиснув гузиком і всі знають де й коли прийти. А місто велике! Більше ніж Вінніпег. І так скоро прийшли. Про це ми довідалися пізніше. Кожний має получения до своєї хати, щось подібно як у нас, що на дворі потиснете гузик а в хаті вже дзвонить, дає знати, що хтось прийшов. Так і тут, але автоматично, кожному дається знати, щоб прийшов. Таке получения є до публичних будиноків.

Коли всі зішлись, то один виліз на екран, (що їхав у аропляні) і почав говорити про нас і наш ароплян. Зараз покликали нас на платформу, щоб всі нас бачили. Дивимось на людей, а люди на нас. Всі хлопці. В цілій салі не було ні одної жінки. Видно, що тут жінки по нічому, коли їх нема в салі. Не так як у нас, що "лейді форст". Тому в нас на землі така біда, що всюди жінка пхає свій ніс, а ніколи нічого цікавого не видумає ані не витьворить.

Говорив він як то високо вони летіли з нами. показував рукою як літак перевертався з ними на всі боки. Марсіяне вислухали й дивилися на нас, як на яке чудо. Всі почали давати нам пошану плесканням, але не в долоні, вони били себе одною долонею по голові, зверху, на знак, що наші голови також щось знають. Хто мав волосся на голові, того не було дуже чути, але хто був лисий, то лускіт аж вуха глушив.

По зібранню чи зборах, всі розійшлись домів, а ті, що літали з нами лишилися і знову взяли нас зі собою. А я кажу до свого товариша:

Водять нас куди самі хочуть. І чого то вони бажать від нас? От йдемо з ними, аж тут нараз у мого товариша заболіло в середині. Він зловився за живіт руками, аж зігнувся. А я кажу:

Було не жерти так багато.

Марсіяне поставали й дивляться. А він ані кроку не ступить. Вони зараз взя-

ли нас на автобус і на алярм повезли ніби до шпиталю. Зайшли до середини, дивимось, а там є всякі прибори до лічення. Зараз роздягнули його, скинули з нього сорочку й притупили якесь скло. А мій товариш як подивився у те скло, тай каже:

— Я бачу всьо, що є у середині мого жолудка, і то так виразно як на землі бачать своє двочлине лице в зеркалі.

Дивиться він, а там коло пупа нароста якась боляка, ніби струп, а такий великий як добра бараболя. Лікарі зараз запхали тонесенький дротик до боляка, щось покрутили ним, — а ми всі дивимось, а боляк стає менший, і майже в мить ока таки в жолудку спалили того боляка так, що осталася з нього лише чорна пляма. Ні операції, ні морення, ні газування. Не так як то на землі, де лікар один бадає і каже одно, а другий — каже іншої байки, так що закінчаться встановляться що чоловікові бракує, — то чоловік задре ноги й по нім. Або як роблять операцію, то непевні, чи вийде з неї, чи помере, як вийде, то рахують його всі гроші. На землі нема такого докладного скла.

По тій легкій операції пішли ми оба з ними далі. Бачу по них, що дуже інтересуються нами. Біда лише, що не розуміємо їх мови. Люди тут веселі й дуже жваві. Ні одної минути не стратять марне.

Завели нас до великої шапи, а там таких машинів у повнім рухові аж глуштить від траскоту, наче в пеклі. При дверях виробляють машинки, подібні до крім сепаратора, але зверху має малі залізні коші. До чого ця машинка, не знаю. Я з цікавості показую на міги, що то за машина? Ті люди знають що я не розумію, взяли мене й товариша зі собою і показують, що та машинка робить.

В іншій будинку випікають паї, — наспівають до одного коша розинків, у другий муку, в третій смалець. Тими кошами все сходить до великої рури, де все мішається, — а звідтам виходить готовий пай, і то кожний однаковий. Ми постояли яких 5 минут, то вийшло 150 паїв. Чи ті паї бьоруть до реставрантів, чи де далі висилають, то не знаю.

Потім перевели нас через цілу шапу, але я не міг зрозуміти що котра машина виробляє. Там бачили ми розмаїті сорти тракторів, роверів що їдуть вітром, і тисячі інших машин. Щоб те все я міг вам докладно описати, то мушу тут побути

хоч шість місяців, або рік. Мушу навчитися мови цих жителів, а тоді докладно зрозумію що й які чуда тут виробляються.

Тут на цій планеті то навіть діти родяться інакше як у нас. На землі, як жінка близько родин, то везуть її до шпиталю, і доктор Н. чи Р. відбирають дитину. А тут на Марсі не так. Коли жінка чується що вже час, то приходить норса, дає її шнапс і жінка засипляє. За годину пробуджуєсь і коло неї є дитина й пхає вже руку за пазуху, лапає цию і ссе. Жінка не чує найменшого болю. Дитина не плаче як у нас. Чоловік приходить з фабрики, бере дитину на руки й показує дитині лікчері. Дивно! Від першого дня дитина вже розуміє мову.

Таких примірів дивних можу навести вам сотки, і я це зроблю, опишу всьо докладно як на долони — скоро повернуся на землю. — (Далі буде).

І ТАК ЗЛЕ І ТАК НЕДОБРЕ

Прийшов німець до коваля. Бачить, лежить на землі кусень заліза; хотів німець підняти його, але залізо було гаряче й бідачисько попик собі пальці. Зачав дорікати ковалеві, чому той не попередив його. В тій хвилині входить до кузні малий синок до коваля кликати тата до обіду.

— Подай но, Івасю, мені ту штабку, що лежить на землі.

Малий подивився на залізо, поплював, а коли побачив, що захипіло, взяв кліщі і ними подав залізо татові.

— Бачите, — каже коваль до німця, — малий, а практичніший від вас.

Пішли разом обідати, бо коваль запросив німця до обіду.

Сіли за стіл, а на столі гарячий борщ. Навчений досвідом німець плює до борщу. Не шпипить.

— Можна сміливо їсти — думає і пхає повну ложку в уста. Але гарячий борщ попик добре німця.

— Е! — каже — той ваш спосіб плювання до нічого!

МІЖ ДОГЛЯДАЧКАМИ

— Лікар вже випустив його зі шпиталю.

— Виліченого?

— Ні, збанкерованого.

НАЦІОНАЛЬНА ДОБОРОВА СЛУЖБА

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ До Деяких Працьодавців і Робітників

ЩОБ уможливити для необхідних занять услуги чоловіків з класу, що вже були призначені до покликування до військового вишколу згідно з правилами мобілізації Національної Добрової Служби, видано протягом травня два розпорядки.

Тепер вже не тільки котрому будь працьодавцеві даліше держати при праці, або давати заняття, якому будь чоловікові, до якого відносяться ці розпорядки, хіба що має на те спеціальний пермит від Національної Добрової Служби. Робітники, до яких це відноситься, мусять зголоситися до найближчого Employment and Selective Service Office і бути приготованими на перенесення до більш потрібної роботи.

Коли ви, як працьодавець, або як робітник, не поступили згідно з цими розпорядками, то зробіть це негайно. Віднесіться до найближчого Employment and Selective Service Office особисто, чи писемно. Даліше згромадження принесє кару. Робити згідно з законом підчас війни є мінімальним обов'язком кожного громадянина.

Класи віку і подружжя чоловіків, до яких цей розпорядок відноситься, є як слідує:

(а) Кожен чоловік, уроджений котрого будь року від 1917 до 1924 (включно), якому вже є 19 літ.

(б) Кожен чоловік, уроджений від 1902 до 1916 (включно), котрий 15 липня, 1940 був: (і) не женатий; або (ii), розведений, або законом розлучений; або (iii) вдовець без дитини або дітей.

(в) Кожен чоловік уроджений від 1902 до 1916 (включно), котрий після 15 липня, 1940 став вдовцем без дитини, або тепер живучих дітей.

(г) Кожен чоловік, уроджений від 1902 до 1916 (включно), котрий від 15 липня, 1940 був розведений або законом розлучений.

Чоловіки, як повище описані підлягають розпорядкам коли вони є в яких будь з оцих занять:

(1) Кожен заняття з потрібних сторах, або в сполучі з ними;

(2) Коршми, або інші підприємства продажі лікерів, вина або пива;

(3) Голярні і парлори краси.

(4) Гуртвані кав'ї;

(5) Наливарні газоліни і ставші услуги.

(6) Потрібна продаж моторових возів і того, що до них потрібно.

(7) Всяке заняття прямо або посередно злучене з розривками з включенням, але обмеження до театрів, фільмових агенцій, компаній рухомих образків, клоубів, круглярень, пул румів;

(8) Всяке заняття прямо або посередно зв'язане з кращенням, чищенням і правосанням, (не включаючи роботи прання): купальні; услуги про воду; чищення черевиків;

(9) Всяке заняття прямо, або посередно зв'язане з виробом пір'я, пір'яних прикрас або штучних кав'ї; гуми до жування вина, коронкових товарів, карток з побажаннями; ювелерства;

(10) Всяке заняття прямо, або посередно зв'язане з дистильцією алькоголю до пиття;

(11) Всяке заняття прямо або посередно зв'язане з фабричним виробництвом статуї і товарів шуги;

(12) Всяке заняття провадження парлорів мороженого і содових фондів;

(13) Всяке з слідуєчих занять: босові хлопці; послуги чищення; куршії; учителі танків; помивачі посуду домашня прислуга; дверники стартерів; оператори елевейторів; доглядачі пляч; готелів "бел бойс"; портери (крім портерів на залізницях); приватні шофери; поговичі таксіов; вейтери;

Коли не маєте певности відносно примінення цих розпорядків, засягніть поради в найближцм Employment and Selective Service Office. Але ще раз, коли ви ще не зголосилися, то зробіть це без далішої проволони.

DEPARTMENT of LABOUR

Humphrey Mitchell
Міністер Праці

A. MacNAMARA,
Директор Нац. Добрової Служби.
W-7

НАУКА З ДОРОВЛЯ

НАЙНОВШІ ДОСЛІДИ НАУКИ ПРО ЗДОРОВЛЯ МІСТЯТЬСЯ В КОЖНІМ "ТОЧИЛІ".

ЦУКОР

З цукру виробляють вибухові маґє-ріяли для війни, алкоголь та другі военні річі. Цукор грає важну роль у здоров'ю люд.і.

Цукор став людською привичкою в щоденній поживі. Цукор є однією з головніших причин різних хронічних слабостей травних органів та органів від-дихових. Ці слабости зовемо запаленням.

Недуги запалення та стільки є між людьми, стільки люди вживають цукру. Підчас революції сто п'ятдесят років тому, — одна особа споживала на рік 7 і пів фунта цукру. Тепер кожна особа вживає поверх сто фунтів цукру за один рік.

Завдяки сьогоднішній війні, цукор, яко поживу — обмежено, і на одну особу припадає пів фунта цукру на тиждень. Це не шкодить, а навпаки, — робить людей сильнішими здоровішими.

Цукор яко пожива — не годиться. Цукор є шкідливою поживою, бо спричиняє різні недуги. Білий цукор, якого люди залюбки вживають рано при сніданку з чиром, кавою, овочами, пудінгами і при різних потревах, стає тягарем травним органам. Цукор є дуже тяжким до перетравлення, і, замість приносити тілові користь, приносить шкоду, бо ферментує (кисне) в середині травних органів. Це вже доказано й досліджено фактами та експериментами.

Цукор білий, чи жовтий — не є користним для здоров'я. Кров і мускули не можуть зужити його для сили тіла.

Отже, що стається в людським травним каналі, коли вживається забагато цукру? Коли особа споживає два фунти цукру на тиждень, то в травнім каналі повстає велика хемічна переміна. Много випадків недуги сліпої кишки оперовано без потреби. Запалення сліпої кишки повстає з надмірного споживання цукру, який кваситься та заквашує всю поживу в повільних кишках, робить їх м'якими й малочинними. Ферментація поживи повстає з цукру коли його забагато вживає-

ться.

Людський травний канал є дуже цінним місцем, де діються хемічні переміни. Приміром, травний канал може перемінити цукор у оцет, алкоголь, у різні кваси, та другі шкідливі речі з тої поживи яку в жолудок напихаємо. А коли таке діється з нашою поживою у травнім каналі, то тканини тіла і кров не вса-ють у себе з тої перекислої поживи ніякої користи для тіла й сили тілесної.

Пожива зрівноважена неповинна мати в собі цукру, а головню білого цукру.

Недуги сліпої кишки не є ніяким випадком. Недуга сліпої кишки повстає, в більшій мірі, від киснення або від ферментації цукру та других цукрових та крохмальних пожив. Алькоголічний, квасоїдний та інший кал у кишках спричиняє подразнення і запалення великої кишки, при котрій при самім її кінці — є сліпа кишочка часто дістає запалення, розширення, опухнення, аж доки не пукне від надмірного наповнення. Ось чому так часто люди скаржаться на болі низько в жолудку в правім боці. Цукор є великим ворогом сліпої кишки. Люди не є добре ознайомлені як хороши-тись від киснення поживи в жолудку й тому терплять всякі різні недомагання.

Люди не їдять зрівноваженої (хемічно) поживи для доброго здоров'я, але напихають жолудок чимбудь, — і хотять бути здоровими, лічаться, витрачаються і так невилічені передчасно старіються і скоро вмирають. Коли собака або кінь не чується добре, то не буде їсти, а люди, чим більше слабші, тим більше їдять, ніби то, щоб бути здоровими, скорше прийти до сили, і ще більше через їду та переладовання і так слабого жолудка — занепадають на силу й ще більше хворіють. Людина ніколи не погиніє їсти коли чується зле, або слабою, або перемученою, або як є злісною, або дуже зажуреною. Повинна тоді стриматися від поживи, бо жолудок у такому стані не травить ніякої поживи, а це охоронить людину від многих острих хронічних не-

дуг і запалення, включаючи недуги сліпої кишки. Це охоронити людину від травних забурень у жолудку, від запалення сліпої кишки, від затвердження (запору), не вживаючи забагато цукру. Пощо робити себе слабим і потому йойкати? Охорона, чи остоорога є найкращим ліком для кожної людини. Не копаймо собі передчасно гріб власними зубами. Будьмо остоорожними що їмо, а будемо здоровими та вільними від безпотрібних недуг, які спричиняє цукор.

Крім запорів та недуги сліпої кишки, надмірне споживання цукру також спричиняє прищі на кишках, яких зовуть "улсерс" жолудка, "улсерс" кишок малих, "колайтис" і подібні.

В книзі "Нові Потрави" доктор Г. В. Келлог наводить багато експериментів (дослідів) про цукор та крохмаль та як він ділає на людські кишки й запалення. Ці досліді доказують, що цукор є головною причиною запалення; він також дразнить тканини в носі, горлі, ушах, а це тому, що кал з цукру значно ослабляє кровоносну діяльність та відпорність тих тканин, даючи нагоду бактеріям. Для здорового відпору потрібно подостатком здорової крові.

Біль горла, нищення зубів, запалення завалків у горлі і нарости в носі спричиняє головню цукор, та цукрована пожива. Цукор не є необхідною поживою. Солодошів є досить в овочах, які кров легко всисає у себе й приносить тілові користь. Цукор підкріпляє лише хвилено, так само як острый напиток у маленькій скількості. Надмірне вживання цукру або надмірне вживання острих напитоків спричиняє сплячність, умучення, втому і подраження нервів. Надмірне споживання солодошів є шкідливим для нервів. Цукор і острі напої спричиняють настрій людини, затроюють тканини. Тіло перетравлює алькоголь дуже скоро, а цукор заповільно. Оба шкідливі.

Цукор в тілі потрібно алканізувати, то є: їсти досить овочів, огородини та зеленни, щоб зрівноважити поживу в травних органах і не дозволити цукрові втворювати кислоту в середині, гази та кваси своєю ферментацією. Цукор в середині йаче дріжджі в хлібі, від чого всьо кисне, а кров дуже не терпить цих квасів. Жолудок також, крім алкалічної поживи, повинен регулярно випорожнюватись зі всьго калу, то є: від всьго зужитої поживи щоб не застоювалася і не

гнила і не кисла в жолудку. Щоб природно викинути цукор зі жолудка, то потрібно їсти таку поживу, яка нютрالیзує цукрові кваси, інакше цукор остає собі в жолудку й чинить здоровлю велику шкоду. При добрім стані здоровля кров не терпить калу з квасами. Тут треба розуміти не ті квасні річі що ми їмо, але квас втворений в жолудку ферментацією цукру. Кров є головним чинником нютрالیзації. Кров нютрالیзує інші поживи і заквашення калу алкаліями котрі дістає з поживи або з тканин. Коли кров добуває алкалій з тканин, то робить це на кошті цілого тіла, щоб лише приборкати кваси або киснення в жолудку, яке спричиняє цукор. Отже, коли споживаємо замало зеленни, овочів і огородини, то крові бракує хемічних мінералів алкалію для нютрالیзації крохмалю і солодошів у жолудку. Тож уживаймо навіть менше цукру як нам приписано в цих воєнних часах — для кращого здоровля.

Уживаймо менше крохмалю. Крохмаль є в білім хлібі, киках, пахх, коржиках, макаронах, тісті, пирогах, у вських мучних пачках. Всі ці повищі поживи спричиняють заквашення жолудка. Щоб не мати запорів, і щоб жолудок міг викинути зі себе солодоші та крохмаль, то потрібно їсти більше алькалічної поживи, як овочі, огородину та зеленну. Разовий хліб є здоровий і має в собі цінні алкалічні мінерали і вітаміни. Біла мука, білий хліб, і все що є зроблене з білої муки не має ніякої поживної вартости для тіла, бо млин позбавляє всю живність, а люди годуються самим крохмалем. Що найкраще для здоровля, то є в лушпі пшениці, в грисі, — що у нас звичайно їдять, свині.

Тепер люди також вживають забагато такої поживи, що містить у собі протеїни, а то: яйця на сніданок, м'ясо на обід, і велику порцію м'яса на вечерю. Цим люди перетяжують свої травні органи — з чого до крові дістається квасковатий попільць, абої насіді і надлипи в середині на стінках жил і артерій. З цього повстає біль крижів, ломання костей, ревматизм, артритис, тверднення жил, мускулів і суставів, повільність рухів, ослаблення серця, а в кінці параліж і передчасна смерть.

Коли в жолудок напхається багато протеїни, крохмалів, та цукру, то в кишках кисне всьо, кваситься, аж під грудь-

ми болить; гази пруться в гору до серця; людина дістає болі голови, а флягма залягає легені, ніс, очі, уха і занепадає ціле тіло. Цьому всьому можна легко запобігти; їсти сирові салати і сирові овочі. Тепер навіть державний уряд пролунав очі й починає друкувати книжочки про здоров'я, та цього замало щоб гаразд навчити людей що і як і коли їсти для доброго здоров'я. Люди повинні використати цю хвилю війни, щоб уряд дійсно дбав про здоров'я кожного горожанина, заводячи кращий лад, кращий порядок для суспільности; кращу нагоду, кращу поживу, кращі помешкання, щоб ніхто не голодував у багатій країні.

Відповідна пожива і комбінація пожив, є здоровою поживою. Чир або ранища каша краще смакує без цукру. Хліб і масло краще смакує без джему. Ранні напитки здоровіші з дактилями або з фігами, ніж з цукром. Дактилі і фіги мають у собі велику скількість природного цукру, легко-травного кровію. Дактилі і фіги також мають у собі багато заліза, вітамінів і алкалійних мінералів. Обіди можуть бути здоровіші й смачніші й простіші, складаючися з двох або трьох здорових пожив, як молоко і овочі; молоко овочі й оріхи; одна пожива може бути крохмальною, супа з огородини і сирова салатка або крохмальна і салатна і зі сирових овочів. Вечеря також повинна складатися зі салати і з дуже мало крохмалю або протеїни, а то: з некрохмальної, накрито-вареної огородини і овочево го соку, овочів та орхів. Багато є різних пожив з котрих можна зготовити, зрівноважену поживу, виключаючи білий цукор і біло-мучні продукти.

Доказаний фактом є, що коли годувати птиці або звір'я нашу поживою, з протеїни, крохмалю, та наситних цукрових мішанин, то звір'я та птиці від такої поживи втраять мінеральні складники в костях, чапці, грудній клітці та в ребрах. Це доказує, якою дивною є Мати Природа в охороні будови костей. Наші діти також, коли їстимуть забагато солодоців, цукровоаної каші, пудінків, цукорків, пити коко або чоколядовий напйток, а не їсти сирових овочів і салат, то будуть позбавлені алкалію. Розвинуть у собі занепад, слабосильність, і не матимуть опору проти пошестних недуг, будуть слабі у відходових органах, їх зуби скоро будуть нищитися; матимуть кри-

вий хребет і множество недуг запалення та недуг занепаду, як рівнож легко наразяться на інші недуги.

Отже, бачимо, що білий цукор є шкідливою поживою; він не дає ніякого корму тілові, а змішаний з другими поживами — творить хаос, хемічну переміну в жолудку, ферментацію жужитой поживи, викликає запалення оболон, болі сліпої кишки, завалків у гортанці, частинну глухоту, болі ушей, та інші недуги запалення.

Війна зробила багато добра для здоров'я людей, що обмежила цукор. Однак дві ложечки до горняти кави спричиняють шкідливі наслідки.

Мід є найздоровшим цукром і його повинні вживати для осолоди всяких напйтків. Мід є легко-травний. Добірно дібрана і зрівноважена пожива не потребує навіть одного зеренця цукру. В кнках цукор можна заступити медом, овочі сушені, також засолоджувати медом замість білим або жовтим цукром. Жовтий цукор не такий шкідливий як білий, але досить шкідливий, не травний.

Не вживйте сахаріни замість цукру. Сахаріна є 280 разів солодша від цукру. Сахарину вживають лише в медицинах. Ті, що мають цукрову слабість або є за ситі, часом уживають сахаріни замість цукру. Сахарин утискає серце і непокоїть травлення. Сахаріна не має місця ні вартости ні для здорових, ні для немічних людей.

ДОМАШНЄ ЛІЧЕННЯ

(міститься в кожній "Точилі")

ПОПЕЧЕННЯ — на попечення вживайте звичайну нафту. Намочіть у нафті (керосині) кусник полотна і прикладайте до ран. Це витягає жар з рани дуже скоро.

ПРОСТУДА — на простуду проковтніть ложечку звичайної нафти (керосини) і натріть нафтою горло і карк.

ЗУБИ — на біль зуба, потовчіть на муку алун. Змішайте рівну часть алуну і рівну часть солі — разом. Намочіть кусник бавни (вати) і встроміть в дірку зуба.

ПРОСТУДА — натріть груди терпентиною і смальцем, а тягар з грудей і простуда шезне.

В прикрітих і впертих випадках, та
всyakих порадах, що до здоров'я, пишiть
на адресу, залучуючи марку на відпо-
відь:

СИЛА ЖИТТЯ

Сила людини мiститься в її нервній системі, в кровоносних клітинах, в мускулах і у всьому тілі разом. Людина має силу тілесну (фізичну), і силу умову. Одна й друга сила залежить на здоров'ю. Яке здоров'я тілесне, така й сила, а яка сила такий і розум. Щоб мати здоровий розум, то треба мати здорове тіло, здорові органи тіла. Якщо деякі органи тіла є немiчні, приослаблені в сповнюванню своєї праці належить, то не сподiється кріпкого здоров'я або здорового розуму. Лише в здоровому тілі здорова душа і розум.

Всякі недомагання витворюють страх, а страх витворює ще бiльшi побоювання неуспiхів, так, що вкiнці страх нищить всі здорові засади здоров'я і ума.

Не ходiть напiв-приголомшені, мертві, але дійсно здорові й веселі. Гiрське Коріння оживляє всі клітини і тканини в тілі. Воно очищує кров і усуває задубіння та повільність всіх нервів тіла. Нерви мають свої власні кровоносні канали якими оживлюються та стають чинними. Для вдержання нервної сили, уживайте Гiрське Коріння. Воно збiльшає бiльше здоров'я крові, а здорова кров держить тіло здоровим.

Природний чистий чай з Гiрського Коріння вживають люди вже 26 років з великою вдячністю, бо воно дійсно помагає. Ціна є дуже приступна, так, що кожний може його мати бо лише \$1.50 за пачку. У Гiрськiм Корiннi є поверх 20 рiзних рослин. Це є секрет доброго здоров'я і його дiстанете лише в заведеннi.

ST. ANDREWS SUPPLY

Box 3651 Sta. B., Winnipeg, Man.

БЕЗ ТЕБЕ

Ой, без тебе, голубонько,
Ой, без тебе, мила,
То я такий дуже зимний,
Як із леду брила . . . Б-ррр-р!

А з тобою все горячий,
Мов огонь той і жар.
А причина дуже проста,
Бо у тобі весь чар. Сюр-р! — С. М. Д.

“ТОЧИЛО”. Ч. 7. Рік 14. Липень, 1943

ВОЛІЄ ПЕКЛО

Микитові вмерла жінка,
З нею він карався.
Тепер старий, та вже вільний,
Бо вдівцем остався.

У друге він женитися
Вже ніяк не хоче,
Бо не терпить він бабини
Що вiчно торкоче.

Вдiвцем жив він дуже мало,
Бо набiдувався;
Незадовго помер також,
На той світ забрався...

Летить бiдна його-душа,
Змучена до краю, —
Летить... Стала коло брами
Небесного раю

Тай присіла від утоми
На старім пенечку..
Відсапнула, заглядає —
В двері крізь дірочку..

Завважив це святий Петро,
І його питає:
— А чого ти тут грішнику,
В дірку заглядаєш?...

— Я так лише, приглядаюся,
Чи тут спокій, тихо, —
Бо на землі зазнав много
Бiди, горя, лиха.

Святий Петре, прошу тебе,
Начальнику раю —
Чи тут є де моя жінка?
Я тебе питаю...

— О, є! — каже святий Петро, —
Вона є тут в раю!
Що дня з нудьги глядить в вікно,
На тебе чекає.

Навіть в раю всіх чіпає,
Так хоче кохатись;
Аж мусили під копиці,
Сороки, сховатись...

Мажеш сміло заходити,
Радісно витати,
І спокійно, в раю вiчно
З нею проживати...

— Шкода мови! Бiльш не хочу! —
Каже він Петрові, —
Я волю піти в пекло!
То-ж бувай здоровий! ... — С.М.Д.

СТОРОНА 15

ПРАВДА ГОРОЮ

ОЙ, ЗНАЛА Я МУЩИН МНОГО,
ВСІ РОЗУМНІ БУЛИ, —
А ТИ ЯКИЙСЬ ТАКИЙ НУДНИЙ, —
ЦІЛА З ТЕБЕ НУЛЯ!...

— ВІРЮ ТОБІ, — МУЖ ІІ КАЖЕ, —
І ПРАВДА ГОРОЮ, —
БО НІ ОДИН З ТІХ РОЗУМНИХ
НЕ ВЖЕНИВСЬ З ТОБОЮ. — С.М.Д.

І ЦЕ І ТЕ

Перший великий напад на Україну виконали цигани, ще перед христовою вірою.

Дві, ніколи незабутні, події, записані в нашій історії: одна вдень 14-го січня, 1648 року, а друга в день 1-го листопада, 1918 року.

Сучасні політичні інтереси такі плутані, що найліпші дипломати не можуть з'ясувати їх, як треба.

Світова війна з 1914-1918 років так розбурхала світ, що до цього пори не може застановитися. Летить вперед мов розбурхане море.

Нема такої людини на світі, щоб могла замкнути волю народа.

Куди звернеться ситуація українського народу по скінченню цієї війни — покаже будучність.

Кінець життя відбирає всі маєтки в людини.

Краще вмерти в боротьбі за волю, ніж бути під ворожим батогом. — І. Я.

15.000 ОЧЕЙ

Воздушні напади бездушних нацистів на Англію від вересня 1939 року до тепер, позбавили цивільним людям та службовикам п'ятнадцять тисяч очей. Ці страчені очі є заступлені штучними очима, зробленими зі скла. Ніхто не може відрижати таке штучне скляне око від

СТОРОНА 16

правдивого ока природного, — так ці очі є досконало зроблені.

Міністерство Пенсій досі достарчило потерпілим від німецьких воздушних нападів — 15,000 очей. Ці склянні очі роблять зі спеціального скла, яке стає молочно-білим при огріттю. Такі очі вже почали виробляти і в Канаді. Очі є різної величини, форми, краски і викрутасів. Очі не є цілком круглі, але з ямкою зі заду, так, що очні мускули рухають оком в природний спосіб.

Кольорове скло вживається для чоловіка і зірку в оці, чисто й природно після вимог пацієнта, і то так точно, що навіть не пізнати, що око є скляне.

ЗЕЛЕНО

Зговорився кум Грицько
Та з кумом Семеном:
"Бігме куме, в комуністів
В головах зелено..."

А Семен лиш люльку смок!
Тай крізь зуби сіє:
"То не диво... Тепер всюди,
Де гній — зеленіє."

НА ПАНАХИДІ

До вдови, що втратила мужа, вступає якийсь чоловік і говорить співчуваючо:

— Жаль мені вас, така молода, щойно тридцять літ, а вже втратила свого мужа і хоронителя.

— Ой-ой-ой! — плаче гірко вдова.

— Не плачте, так судилася доля...

— Ой-ой! — хлипає дальше бідна вдова. — Де я маю тридцять літ, коли тільки двадцятьп'ять...

ДАРОМ

КОЖНОМУ
ДАМО
ДАРОМ

● Всі понижи книжки, вартості \$2.25
ЛИШЕ ЗА 10 ЦЕНТІВ:

1. Моя Ганька не така _____ .25
 2. Як Все Бути Здоровим? _____ .25
 3. Кріль і Лев, з ілюстраціями _____ .15
 4. Нові Пісні з нотами і Декл. _____ .15
 5. Як Плекати Печериці _____ —1.00
 6. Щасливий День _____ .15
 7. Шевченко в Неволі, нова песа, —1.15
 8. Огонь в Лісі, правдиве опов. _____ .15
- ✂ Вишліть 10 ц. на пересилку, а одержите всі повищі книжки ЦІЛКОМ ДАРОМ! — Якщо вишлете \$1.50 на веселий журнал Точило на цілий рік.

● Ця оферта добра лише на місяць Липень і Серпень, 1943. Замовлення шліть до:

TOCHYLO PUBLISHING CO. 623 BELKIRK AVE. WINNIPEG, MAN.

НЕПОРОЗУМІННЯ

На забаві в Народнім Домі один з дуже молодих шків просив гарну панночку гуляти з ним вальца. Вона обурена:

— З дитиною не танцюю.

— Перепрошаю дуже — оправдується хлопець — я не знав, що ви в такому стані.

БАГАТИР

Жив один багачисько, а такий був скупий, що ну. Оженився з жінкою без рук, аби перстені не купити. Стримував на ніч годинник, щоб машина не вишуровувалася. Дивився поверх окулярів, щоб шкло не видивити. Робив великі кроки, аби черевики не виходжувалися. Ликав кавалками їду, аби зуби не стиралися. Ходив у сорочці і спідних штангах аж доки не подерлися, щоб не купувати мила. Як посилав наймита в сад рвати черешні, то казав йому свистати без перестанку, щоб цей не міг їсти черешні. Коли згубив 20 доларів, а знакомий знайшов і по тижневі віддав, то багач зажадав ще й проценту від нього — доларя і пів, — щоб мав "Точило" на цілий рік задармо.

ПРИЧИНА

Раз парубок питається
У брата дівчини,
До котрої залищався
І ходив що днини...

— От цікаво! — що ти брунєт,
А сестра блондина!
Як це могло так скоїтись?
В чім тут є причина?...

А брат сестри йому каже:
— Це штука немила, —
Я вродився закім мама
Волосся красила. — С.М.Д.

БІЛЬ ЗУБА

— Тебе так болів зуб учора. Чи ще
може болить?
— Не знаю. Я лишила його в лікаря.

ТЕЛЕПАЄТЬСЯ

(Фейлетон)

Було це, панове громадяне, в нашій демократичній Канаді. А як хочете знати — в східній чи західній Канаді, чи в яким місці було це, — то краще про те тут не згадувати. Бо ану-ж бо було це в тім самім місті де ви, панове громадяне замешкуєте та вже так давненько там замешкуєте що аж найглубші свої коріння запустили в той міський ґрунт.

То-ж було те таки в Канаді, де одна ніби наша, ніби то не наша маюписенька собі громадка, від довгих літ і не жила і не животіла. Ну, попросту, було з тою громадкою мов з тим німецьким фірером що й не виграє й програє теперішньої війни. Ось так воно було з тою громадкою, про яку тут згадка.

А чому-ж то таке з тою громадкою було? Може ви спитаєте? То-ж вже наперед зазначую, що та громадка не мала в собі належного громадського виховання. А ви й самі, панове громадяне знаєте, що будь яка людина чи й ціла громада, як немає в собі щляхотности, то не сподіється від неї ані поступу ані порядку. А де нема порядку, там і поступу не буде. Як-свого часу таке, в своїх віршах писав, наш здібний поет і редактор найкрутлішого "Точила".

Отже, мов той зателепаний коров'ячий хвіст, телепалась та громадка поміж добрими нашими людьми в тім са-

мім місті. І не одному нашому найширшому патріотові, нераз аж соромно було за те телепаня. Та шож було робити, коли вона мов на збитки всім телепалась.

Може б та громадка й не телепалась, коли б у її проводі стояла відповідна до проводу людина. А то ні! Так дійшло аж до того, що вже й сама громадка почала потрохи розуміти, що вона ні до чого нездатна й нікому не потрібна. Бо попередні провідники її, різні пани Яцики, Дацики та інші, були такі нездарні й не шляхотні, що окрім залоту в громаді, були до нічого.

Так прийшовши до трохи кращого розуму, та громадка порішила й поставила повикидати зі свого гурту таких провідників і реорганізуватись.

Як постановилось, так зробилось.... Від тоді в тій громаді настав якийсь спокій. Настав в ній такий спокій, який завважуємо в кожній парохіяльній громаді. Бо після своєї реорганізації, — та громадка з просвітно-культурної, перетворилась в парохіяльну громадку, покликала собі до проводу найдібнішого в Канаді духовного отця Чоколядника. А той духовний отець Чоколядник не тільки визначався своєю здібністю правити Службу Божу, а ще й більше мав в собі кілька таланів. Був він добрим скрипаком, п'яністом, дерігентом і композитором. То-ж мов та дитина, що дуже втішується новою лялькою, так та новостворена парохійка втішилась своїм новим духовним провідником. Та як вчені люде кажуть, всему в світі є кінець... Так і в тій парохіїці прийшло до кінця. Відтоді та парохійка почала занепадати. Дарма, що найширші наші патріоти, в час реорганізовання тої громади, — покладали на неї великі надії. Дарма, що вони складали свої найширші пожертви, в надії, що реорганізованя громадки докаже якихось чудес. Але, все було на дармо. Парохійка дійшла до свого кінця й підупала, а те підупадання дійшло аж до того, що в час Богослуження навіть небуло кому форнес напалити щоб було тепло в церкві.

На щастя якась парохіяльна душа змілосердилась, — і почала ратувати прикру справу. Вона довгий час палила в форнесі, щоби в часі Богослуження в церкві не трясли колінами. Врешті й тій добродушній жінці накучило коло церковного форнесу мастити свої суконки

порохами й вугіллям. Тож й вона застрайкувала.

Ну, й чому-ж в тій парохії таке сталося? Може-кому з вас, панове громадяне, скортить знати. Сталось там таке як і всюди стається. Як та зле вихована дитина, що натішившись своєю новою лялькою, врешті поламає її. Таке й з тою новою парохійкою. Натішившись своїм новим духовним провідником, отцем Чоколядником, ті парохіяне порішили нагнати його на всі вітри! А тому, що людина не лялька й поламати її ніяково, то-ж і нагнали свого пастиря, віви нерозумні.

І знов та нешляхотна громадка опинившись без доброго проводу, почала собі телепатись. Бо коли щось з громадою не гоже, — то й піп не pomoже.

В. Д. Лисенко

ДУРНИЧКА

Прийшов кум до куми
Позичити сала,
А куму якраз в той час,
Горячка напала.

Добре кумцю, щось прийшов,
Бо я дуже хора,
Чоловіка нема вдома,
Тішов по доктора.

Мене млости такі взяли,
Кров сперла під груди,
Треба конче смарувати,
Може лекше буде.

Возьми, куме, тую масть,
Що там на полиці,
Посмаруєш просто серця,
Коло ух і лиця.

Я скореньке за той час,
“Блекавт” в хаті зроблю,
Двері на ключ я замкну,
Що тре, приспособлю.

Серце добре було в кума,
Не дався просити,
Кабатину фкинув з себе,
І почав мастити.

Знаменито кум ся справив,
Аж кума хвалила:
— Я по ваших руках, кумцю,
Гейби відродилась.

Кума така швидка стала,
Хворобу згубила,
Свого кума любенького,
Добре погостила.

Ти мій кумцю дороженький,
Легку руку маєш,
Бо ти тільки одинокий
Мені помагаєш.

То-ж не забудь на будуче,
Мене Василю,
І до мене приходи все,
Хоть що другу днину.

А я свого Семена,
На той час десь сприму,
Приріхтую те що треба,
Істи, могоричу. — Пройдисвіт

ЯК ЦЕ РОЗУМІТИ?

— Є у вас діти?
— Дітей в нас нема, але жінка має гар-
ного песика. Дивіть який гарний! — А.Б.

ФРАГМЕНТИ

Як в газетах дуже часто
Одно все повторяєш,
Люди візьмуть це за правду,
Хоч брехнею називаєш...

Коли мною десь не раді,
Там себе не прошу,
Лише тихо, без паради
Я себе виношу... — С.М.Д.

ВИМОВНА

Наречений Гані вийшов з хати. Ма-
ма питає:

— Ну, й що він каже?

ГАНЯ: — Чи я знаю!

Мама: — Та-ж він говорив до тебе
дві години й ти нічого не знаєш?

ГАНЯ: — А як я можу знати?

Мама: — Ти справді не знаєш, коли
він з тобою оженився?

ГАНЯ: — Як хочете знати, то спи-
тайте його самі!

Мама: — Та як мені лізти до паруб-
ка?

ГАНЯ: — А мені молодій, тим більше
не випадає.

Мама: — Гей, не дровичся! Що ти з
ним дві години говорила?

ГАНЯ: — Чи я знаю?

МАМА: — А хто-ж знає?

ГАНЯ: — Та як я можу знати?

МАМА: — Так, ти нічого досі не зна-
єш?

ГАНЯ: — А щож мені знати?)

МАМА: — Ти справді не знаєш?

ГАНЯ: — Чи я знаю?

МАМА: — Дві години говорив і ти ще
не знаєш про що?

ГАНЯ: — Підіть, спитайтеся його!

МАМА: — Ото я тебе виховала, со-
бі на клопіт! — А. Б.

СУДБУРІ — СПЕШЕЛ!

У Судбурах є Вас. Бойко. Хто подасть нам його точну адресу й в кого він робить, — то дамо йому веселе Точило на цілий рік за дармо. А коли він сам себе знайде й зголоситься до редакції, то йому також дамо веселе Точило на цілий рік за дармо. Зголошення шліть на адресу Точила.

СТОРНОВИЙ, САСК.

Най каліку Полак не запрягає, бо від цього людям розпиріє — животи від сміху. Цмоканє на неї не допоможе. Краще її полишити, то буде довше жити.

Гаррі і Недді.

ЖНИВАРКА

Одна фабрика в Америці вже виробляє таку жниварку для фермерів, що нею можна буде збирати (жати) 102 ріж них ростин.

ВИЛІНГДОН, АЛТА.

Шістьох ходить все до неї,
Чоловіка має,
Ще й каліки дуже хоче,
В хату запрошає.

Але кривий, не такий то,
Не хоче з'явитись.
Тому бабинець почала
За ним аж казитись.

Йй всіх мало! Бо відколи
Дячиська немає,
На каліку вперла очі,
Просить, обмовляє —

І не хоче зробити ШТАП!

СТОРОНА 20

ІНСІНГЕР, САСК.

Посилаю вам \$1.50 передплату і ще 25 центів на шмір, бо хто мастить, той їде. Я бажав би, щоб цей журнал виходив щотижня, бо навкучується чекати. Це "Точило" робить мене досить веселим. І я дуже люблю його читати. — Ф.С.

БЮКЕНАН, САСК.

Що то буде, куме, що нарічу сусідку вже покинуло аж двох чоловіків?

Зачула розмову її мама, приступає ближче й репетує:

— Моя дочка Ені, нахай має гут тайм! Троки, гари її не минають. Зі всіми шпендається і ще в небі буде! А ви всі йдіть до пекла й не судіть моєї Ені.

ТУ ГІЛС, АЛТА.

Аж без міри на гульках в галі у Петра Петецького фirkали ногами пані Гопарсим, Гримсів і пані Фільків аж панчохи їм злітали.

Іван Капшук, вдає мудрого, а кріз голу діри як в решеті. Не застав Миколи в дома й верещить, що той забирає хату перед ним, а Микола був 5 миль за містом.

Тут всі такі свідомі, що аж їм в голові крутиться. — Зазуля

АЛВЕНА, САСК.

Дмитро Б. Гайда має М. гару, М. машинерію, шпагат, газоліну, оливу, шмір і стайню. Але сарака ще не має славного "Точила". Коли б його мав, то все мавби.

Стешінник Колін не любить чіснику. На сто вітрів гонит чосничників, як Сталін Гітлера.

МАМОРНИЦ, САСК.

Немудрий гарбає позбувся фарми. Колектори їздять до нього без перестанку. Чіпаються машинерії. А вже через те, що обмовляє других і немає часу на обдуману, добру господарку. Також тому, що не читає Точило. — П. Й

БЮКЕНАН, САСК.

Купує латане, великий багач С.П.Р. Дон, так догосподарився через свій язик і пльотки, що далі лишились з голим пулом.

Як то зле в чуже діло свій ніс пхати, а свого не пильнувати. — П. Й.

"ТОСНУЛО", Vol. XIV. No. 7. July, 1943

ДВІ КОЛЬОРОВИХ ФОТОГРАФІЇ ДАРОМ

Коли ви маєте фото-апарат (кемери), і фотографуєте де-що, то ви безперечно хочете мати добрі, виразні та гарні фотографії (знімки). Добрі знімки залежать на добрім виробленні, а добре вироблення рольок (фільмів) робить наше заведення, і то такі виразні, що кожний буде вповні задоволений. Спробуйте й переконайтеся.

Виробляємо одну рольку (фільмів) за 25 центів і додаємо дві кольорових знімок — ДАРОМ. За одну знімку з ваших фільмів числимо 3 центи. І рольку до нас відкинення, коли бажаєте мати що найкращі фотографії.

PHOTO ART SERVICE

623 Selkirk Ave., Winnipeg, Man., Canada

● **БАЖАЮ ВИДАТИ** друком книжку в друкарні "ПРОМІНЬ", під заголовком: "ВИДЗВАЛАСЬ", драма в 5-ох діях, — одначе, брах доводу. Тому збираю замовлення наперед і звертаюсь до шановного українського громадянства й до своїх друзів, поможіть. Надсилайте замовлення 1 долар ТЕПЕР! P. Chomlak, Clendonald, Alta

● **НА ПРОДАЖ:** оба томи 1001 Ніч, Г Невидимий Чоловік, вартість 2 долари за 1 долар, F. Chomlak, Clendonald, Alta.

● **ХОЧУ ПОЗНАКОМИТИСЯ** з освіченою українською жіночкою або дівчиною в дітях від 19 до 35 в шлі перепиши, котра інтересується рідними літературними справами. Пишіть до редакції Точило під "М. Українець" - 6

ЯК ПОВИННІ ЛЮДИ ЖИТИ?

● Це є книжочка, яку ви повинні зараз замовити. Ціна лише 15 центів. Таких книжочок всього маємо лише 86. То-ж замовляйте скоро в редакції Точило, коли хочете й мати.

● **ГРАМАТИКА** англійсько-українська і укр.-англійська. Книжка неочіноної вартості для молодшої української генерації; з цією Граматики українців добре вивчить свою рідну мову, і англійську, а англійців добре навчиться української мови. Граматика також має обширний словник з наголосами. Ціна з пересилкою — \$2.50

Простите всіх Видавництв о передрук цього оголошення.

PROMIN PUBLISHING COMPANY

623 Selkirk Ave., Winnipeg, Man., Canada

ЧИ ВИ ХОЧЕТЕ РЕГОТАТИСЯ?

Коли так, то замовте собі книжку яку читати, ви будете реготатися мало не трісните. Часом ваше волосся буде ставати дубом. Це є книжка, з якої ви навчитесь дуже багато вартісних, наукових та історичних річей. Книжку цю "ПО АМЕРИЦІ" можете дістати за 1 доляр. Присилайте замовлення до:

JOHN ANDRUSIAK

623 Selkirk Ave. Winnipeg, Man.

"ТОЧИЛО", ч. 7. Рік 14. Липень, 1943

● **ТАКА П ДОЛЯ** — драма з часів визвольних змагань на Карпатській Україні в 1939 р. В 4-ох діях. В. Тулевітрів. Ціна 40ц. Замовляйте в редакції Точило.

ПРИПОРУЧАЄМ

Добрим, чесним людям масово збирати передплату на "Точило", щоб до кількох місяців "Точило" могло виходити не на 24 сторони, але на 48 сторін! А до року, щоб виходило ЩО ТИЖНЯ!

Якщо ви є за цим, то збирайте передплату, зголошуючися до редакції за посвідками (ресітами) або паперами для збирання передплат.

"Точило" є одиноким журналом, і постійно міститиме веселість, гумор, і найновішу науку про здоров'я, що є дуже корисним і цікавим для кожної особи, що хоче бути здоровою і мудрою.

ВЕСЕЛІСТЬ І ЗДОРОВ'Я

● Це найкращий дар, який людина може мати! ЖУРНАЛ ЗДОРОВ'Я, по англійськи, на 44 сторони, величини 9 через 12 цалів, писаний легкою й зрозумілою мовою. Неочінонена річ для кожної особи, що хоче бути здоровою. Містить найновіші дослиди про ріжні недуги та як самому лікувати їх в себе вдома.

● "Точило" є журналом ВЕСЕЛОСТИ. Оба журналі:

● "Журнал ЗДОРОВ'Я" і "ТОЧИЛО" на ЦІЛІЙ РІК лише \$2.50.

● За ніщо в світі не опустіть цієї нагоди. Шліть передплату \$2.50 і будете веселіми й здоровими! Це є велике добро й ошадність для вас. Така оферта не зараз трапиться.

● Старі передплатники, котрі вже мають заплачене "Точило", а хочуть мати цей цінний "ЖУРНАЛ ЗДОРОВ'Я", хай заплатять "Точило" на рік наперед, і також можуть користатися з цієї нагоди.

ТОСМІЛО PUBLISHING COMPANY
623 Selkirk Ave., Winnipeg, Man.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВСІХ!

Напишіть, як ви вилічилися зі своєї недуги? За кожний оригінальний спосіб, і опис лічення, що буде тут надрукований, одержите гарний дарунок. З відповідних описів видамо книгу, яку також одержите даром, то буде знати те, що ви знаєте, і те, що люди знають.

"Як я вилічився зі своєї недуги" — шліть

до: ST ANDREW'S SUPPLY

2651 B., Winnipeg, Man., Canada

Вже вийшла з друку Друга Частина поезії з життя українців в Канаді

СИНИ ЗЕМЛІ

Ціна: Брошурована — \$1.50

Оправлена — \$2.00

Замовляйте:

E. KIRIAK

10564 - 98' Street

Edmonton, Alta.

СТОРОНА 21

Читайте! Набуйте!

● **1600 АКРІВ**, або 10 квдрів при купі до винайму за половину збору. Землю перетинає залізниця. 950 акрів є зорано, і під засівом є 500 акрів; жерелова вода; є будинки (до поправи). Рентівник має мати великого трактора і 8-фитового байндра. Насіння даю своє. Всього зарентує. Коли б хто не мав трактора, то мусть купити в мене 26 коней до роботи. Жити тут може й три родині.

Найліпше місце. Догір ПУЛ-РУМ, помешкання. Два снуки, шов-киси, умовлявання, прибори. Догірний бізнес. Продаю через старість. \$1350. за всю, як стоїть. Пул-рум у Вінніпегу.

● **ПЕКАРНЯ**—добре вироблений бізнес через 15 років. Будинок, пси, вози, троки, і все як стоїть, лише за \$6,500. Це є надзвичайно добра нагода для когось, хто хоче добре жити без баса над собою.

ДОБРА НАГОДА

320 АКРІВ в Росс, Ман. Малі будинки; добра вода; 50 акрів вироблених. 38 миль від Вінніпегу. Знамените місце на вівці, худобу і мішане господарство. Ціна \$1000 (Половину тепер, і на сплати). Хто немає багато грошей, то повинен цих дві фарми зараз купити, а доробитися.

320 АКРІВ в Балморал, Ман. Добра земля. Каміня нема. 80 акрів поля; 200 акрів; обгороджені; без будинків. Жерелова вода. Ціна \$6.50 за акер. Добра нагода для когось.

160 АКРІВ, 70 вироблено. Чорна земля; добрі будинки; вся машинерія, трактор, 5 коней, 8 дійних коров, бугай, 10 свиней, 130 дробу, 25 тон сіна; 350 бушлів збіжжя; сад. Ціна \$3350. (1350 готівки і решту 2000 на сплати).

320 АКРІВ, 10 миль від Вінніпегу. Добрі будинки, добра вода. Земля чорна. По 20 доларів за акер \$2000 готівкою, а решта на легкі сплати.

60 АКРІВ, 25 миль від Вінніпегу; при добрій дорозі, над рікою. Добра хата і здорова кренчична вода. Ціна \$1800.

12 АКРІВ, 7 миль від Вінніпегу. Мала хата. Добра нагода пекати дріб і огородину. Ціна \$900.

ХАТА, добра на дві фамілії, два сеті пльомбовання. Рентується по \$40. місячно. Податок малий. Ціна 2500.

ШТОР і 3 кімнати до помешкання. Всі прибори, коштували \$1800. Ціна за все разом з будинком 2800.

160 АКРІВ в Кован, Ман. Хто купить, то ніколи не пожалує. Добрі будинки, добра земля, сад, коні і все проче за \$1800.

160 АКРІВ у Гілберт Плайнс, Ман. 140 ви вироблених. Прекрасні будинки, нового стилю; коні, худоба, і машинерія. За землю \$3000.

ЦЕГОЛЬНЯ

Одинока на цілу Провінцію Саскачеван. Великий бізнес! Спродам дешево через старість за \$8000. або прийму спільника з \$5000. Фабрика, 3 хати, других пару будинків і 5 акрів глиняної землі. Це є знаменита нагода. Пишіть або прїздіть

ОДИНОКИЙ БІЗНЕС

В Канаді й Америці — продається через важні причини. Компетити нема. Хто буть може його провадити. Приносить сталі великі доходи. Поплатний вироблений, готівки! Ручимо, що хто цей одинокий бізнес свого рода купить, то ніколи не пожалує. Пишіть за поясненнями й усяляями.

ВЕЛИКИЙ мурований, 3 поверховий бльок в центрі міста Вінніпегу, 9 сівіт по 3 і 4 кімнати, і лазня. Продам дешево, за \$2,500. Конкуренції нема й ніколи не буде. Бізнес неограничений. Можна його розвивати на яку скалю хочете. Поплатний, присмийний і необхідний для людського життя.

НА ПРОДАЖ

Почтовий бізнес, вироблений, сталий. Істнує ще від 1924 року. Властитель хоче спочивати. Продам дешево, за \$2,500. Конкуренції нема й ніколи не буде. Бізнес неограничений. Можна його розвивати на яку скалю хочете. Поплатний, присмийний і необхідний для людського життя.

ПОТРІБНО СЕЙЧАС

● **ПОТРІБНО** чоловіка, котрий може виробляти в себе вдома вишнєві цигарнічки. Платнєне заняття, стає.

● **ПОТРІБНО** чоловіка котрий б міг вложити \$5000 у бльок, що вартує 30,000.

● **ПОТРІБНО** чоловіка, котрий б міг вложити 12,000 до готового бізнесу до спілки. Знаменита нагода!

● **ПОТРІБНО** спільника до бізнесу, що може легко приносити до двіста тисяч доларів річно. Готівки потрібно мати від 10 до 20 тисяч доларів.

● **ПОТРІБНО** чоловіка, що міг б вложити 5 до 10 тисяч у фабрику винаходів.

● **ПОТРІБНО** чоловіка до видання тисячу нових українських та англійських книжок.

● **ПОТРІБНО** купця або спільника до виробу нових і дійсно здорових напїтків, (софтаріакс).

● **ПОТРІБНО** спільника до видавання дуже потрібного для кожної особи журналу, про котрий ручимо, що буде знаходитися в кожній хаті в Канаді й Америці.

● **ПОТРІБНО** спільника до почтового дуже поплатного бізнесу.

● **ПОТРІБНО** спільника до бізнесу музичного.

● При всяких запитах напїшити кілька маєте готівки до бізнесу і залучити 3-центову марку на довірочну відповідь.

● **РОБИМО** заміни. Міняємо землі за склепи, доми в місті, і тимподібно. Маємо кузні, готелі, бльокі, акри, і що хочете.

Склепи на кольонії і в місті Вінніпегу. Що дїше хочете, то маємо. Продаємо, міняємо, купуємо.

ВЖЕ ВИЙШЛА І ПРОДАЄТЬСЯ:

АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОГО ПИСЬМЕНСТВА В КАНАДІ. Том I. 158 сторін. Книжка містить візирі творів, життєпис і портрети канадійських письменників і письменниць. Ціна 65¢. В твердій оправі лише \$1.00.

PROMIN PUBLISHING COMPANY

623 Selkirk Ave. Winnipeg, Man., Canada

ЦІННИ, ЦІКАВІ І НОВІ КНИЖКИ По дешевій ціні

ВАРТІСНІ КНИЖКИ:

Для Рідних	—	35
Тайни Життя	—	25
52 Таїн — варто знати	—	25
Тайни краси	—	25
Зриньоване життя	—	25
Квіти і Рим	—	25
Синтас день	—	25
Як дістати чого серце бажає?	—	25
Вона і Я	—	25
На Чужині	—	25
Лише для бабів	—	10
Порадник про кохання	—	10
Штукки	—	25
Насильне подружжя	—	25
Як стати багатим	—	25
Містичне місто	—	80
ДУМИ І ПІСНІ, В. Тулевів	—	25
Як ворожити з горнятка чаю	—	25
Чим я буду?	—	35
Літературний Сміх	—	25
Кохання	—	25
Як пошукати любов?	—	20
Як забезпечитись на старі літа	—	05
Як все бути здоровим	—	15

Факти про попів	—	05
Календар Точило за рік 1934	—	25
Календар Точило за рік 1935	—	25
Календар Точило за рік 1937	—	25
Річник Точило за роки: 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939 і за рік 1940. Один	—	1.75
Як пригварувати кого хочете	—	25
Як пригварувати діточку	—	25
Як вполювати картами	—	10
БУКВАР, для Рідних Шкіл, Матвійчука	—	45
Невідомий Чоловік, цікаве опов.	—	50
СЕКРЕТ МОЛОДОСТІ	—	1.00
СЕКРЕТ МУЖЕСЬКОЇ СИЛИ	—	1.00
Вибірши попів	—	01
НАШЕ ЖИТТЯ, журнал	—	25

АКТИВНЕ ЖИТТЯ

В здоровому тілі — здорова душа. Щоб тіло було здорове, то потрібно руху, вправи. Чим шкороше роблять мускули, тим шкороше людина думає, діє. Для виховання розумних, шкоро думаючих і здороводумаючих, характерних людей, краще й вправі І науки.

ГРАЙТЕ!

Совєтський Розвід, на 1 дію	—	15
Горняток Кави, на дві дії	—	25
Завсмістий козаченки,	—	25
За жінками, на одну дію	—	25

Хитрий Лявко, комедія на 1 д.	—	15
Старий Кавалір, на 1 дію	—	15
Свій до свого, на одну дію	—	20
Чуковий Зять, на одну дію	—	15
Комедія Артиста	—	35
Пригода з штанамі, на 1 дію	—	25
Кохання з перешкодами, комедія	—	25
Літературна комедія, на 1 дію	—	30
Слово як воробець, на 1 дію	—	15
Мельникова Гандзя,	—	25
Ого!	—	05
Мертвий Байрак, драма, 4 дії	—	35
Винахід,	—	25
Остання ніч у польській тюрмі	—	25
У пазурах російського Чека	—	25

Кожного місяця діти повинні відграти одну з пониших діточих пєс. Мої діти повинні читати оці українські книжки, щоб могли розвиватись духовно та стати добріми і характерними — для потім свєк родина і великого українського народу. Я ще нині посилюю за цими книжками для своїх діточок:

52 ТАЙНИ, наука, розрада	—	>25
ЧИМ Я БУДУ? поучаюче	—	10
Олєкс, повість з козацьких часів	—	05
ШЛЯХІТНІ ХЛОПЦІ, опов.	—	05
ДЛЯ РІДНИХ ДІТЕЙ	—	40
ВОВК В ТАРАПАТАХ, опов.	—	05
КНЯЗЕНКО ЗАБАВИ, опов.	—	15
ЛІСОВИЙ ОГОНЬ,	—	15
БАЖАННЯ СЛАВКА, цікаве	—	05
В СТУДІ МАЙСТРА, гарне	—	10
ЛЕВ І КРИЛІК, ілюстроване	—	15
ЗОЛОТА МУХА, канад. опов.	—	05
ЦІКАВІСТЬ, монолоґ	—	05
ПЕРШІ ВОЛОСКИ, на 1 дію	—	15
ОЛЕСЯ, історична пєса, на 2 дії	—	20
ЗАБАВА В ІСТОРІЮ, на 1 дію	—	15
ОТО РАЗ! — на одну дію	—	10
СЛАВКО В ТАРАПАТАХ,	—	15
КОСТЕВІ ЗБИТКИ, на 1 дію	—	15
ВИТАЙ ВЕСНО! — на 1 дію	—	15
ХИМЕРИ СЛАВКА, на 1 дію	—	15
ПІТЗКАРІ, на одну дію	—	05
ДЯКО-УЧИТЕЛЬ В ШКОЛІ,	—	10
НА ПАКАШІНІ, на 1 дію	—	15
КІНЦЯ — БАВКА, на одну дію	—	10
ОТОМАН В ЦЕБРОВИ	—	15
ЦІКАВІСТЬ,	—	05
ЗЛИП ХЛОПЦІ,	—	10
НЕВДАК ІСПИТ, на 1 дію	—	15
ДЛЯ УЧИТЕЛЕМ, на 1 дію	—	15
ЧЕРГА,	—	05
НЕ ЗАБУЛИ, на одну дію	—	15
ПЕРШЕ ГОЛЕННЯ, на 1 дію	—	15

— ПРАСЯ ПУБЛІКАЦІО ОО.
— 232 Belkirk Ave., Winnipeg, Man.

● **УВАГА!** — Не дріть, не дайце, не мидце цього "Точила." Продайте його, або дайце до організації, що збирає папір, кости, звільзо І катрашня для воєнних цілей, — ДЛЯ ПОВІДІ!

ЦУКОР

● Кожний фармер може мати свій власний цукор, стільку хоче. Цукор з буряків дуже легко зробити, а себе вдома — без видатків і клопоту. Нічого не коштує у нічого трудного. Це зовсім проста річ. Хтобуда може його зробити! Цукор добрий до всього, так як і той, що купуєте готовий. Ціле поучення як робити собі свій власний цукор вдома лише — 50с. Напишіть, чи хочете поучення в анґліській, чи в українській мові. Здасть як що робити, це мудрість. Ще нині пишть за цєю книжкою до:

GAY PRODUCTS
2651-B, Winnipeg, Man., Canada

ЛАГОДИМО ТАЙПВРАТЕРІ (Машинки до писання)

Коли щось бракує вашій машинці, то вдавайтесь до свого знавця, а машинка буде робити досконала. Соцістна услуга і ціни дуже умірковані. Телефон: 94-882

TYPEWRITER SERVICE CO.
278 Fort St., Winnipeg, Man.

SAMOTNI PANIENKI, PANIE, KAWALERZY I WDOWCY!

Jeżeli ci brakuje towarzyszy lub towarzyszy dla uzupełnienia i uszczególnienia życia to zapisz się dziś do Polskiego korespondencyjnego i matrymonialnego klubu: Klub Nadzieja. Dyskretna, poufna i rzetelna usługa sprawom matrymonialnym. Gdzieś w świecie jest osoba jeszcze tęskliwa i samotniejsza od ciebie; z całą pewnością klub Nadzieja wam wyśle na ślubny kobierzec bez zwłoki. Można pisać po Angielsku. Załącz swój opis w liście do:

Stasia Mastalerz,
263 Fourth Street, Troy, N. Y.

СИВЕ ВОЛОССЯ

Не потребуєте мати сивого волосся. Не потребуєте його нищити фарбонанням. Сивого волосся не буде мати хочби як старі. Це легко запобічи ново-ви-найденною поживою. Сиве волосся назад прибере свій природний кольор, і не буде сиве. Напишіть кілько маєте літ? Коли почали сивіти, а ми радо дамо вам пораду ДАРОМ!

GAY PRODUCTS
2651-B, Winnipeg, Man., Canada

ЧОЛОВІК Є ТАКИМ, ЯКОЮ Є ЙОГО ПОЖИВА

Умови і тілесні здібности витворює пожива. Яка пожива, таке здоровля, такий і розум. Хто вміє читати по анґліськи, нехай замовить цю дуже цікаву, нову книжку в редакції Точила за \$1.96. Вона має 364 сторони і є дуже легка до читання і зрозуміла кожному.

TOCHYLO PUBLISHING CO.

232 Belkirk Ave., Winnipeg, Canada